

ni posestnik Ivan Pokleka z Velikega vrha pri št. Andražu. Omenjeni je peljal s konjsko vprego pivo, kozarce in steklenice na Goro Oljko, kjer se je vršil delavski tabor. Ko je bil z vozom na križišču, je pripeljal savinjski vlak. Lokomotiva je zadela ob zadnji del voza in ga popolnoma raznesla. Konjem se ni zgodilo nič. Pokleka je vrglo osem metrov proč od proge in si je prebil lobanjo. Nezvestnega so prepeljali v zelo resnem stanju v bolnišnico.

Otrok utonil v vodnjaku. Na Raki pri Krškem ob Savi je kuhala posestnikova žena Jožefa Zupančič kosilo. Izpred njenih oči se je izmuznil triletni sinček. Ko je bilo kosilo kuhano, je mati klicala otroka, katerega pa ni bilo od nikoder. Slednjič ga je našla utopljenega v vodnjaku na sosedovem svetu tik prometne občinske ceste. Otrok je bil edinec. Smrtna nesreča se je zgodila v odsotnosti moža in očeta, ki je bil v Savinjski dolini pri obiranju hmelja.

Mlad posestnik žrtev neprevidne vožnje. 32 letni posestnik Franc Mehle iz Ponove vasi na Kranjskem se je odpeljal s kolesom brez luči ob tretji uri zjutraj po opravkih v Velike Bloke. Na ostri cestni vijugi malovaškega klanca se je zaletel v neznanega kolesarja, ki tudi ni imel luči. Mehle je padel zaradi zaleta s kolesa in se je tako pobil, da se je onesvestil. Ko se je zopet zavedel, je stal poleg njegovega neznanca in ga še vprašal, kod gre cesta v Ponovo vas, nakar je izginil s kolesom v jutranji megli. Pobiti Mehle se je vrnil po nesreči domov. Doma je še celo kosil in spravljal otavo. Kak teden po ponesrečenju se je zatekel radi neznosnih bolečin v ljubljansko bolnico, kjer pa mu niso mogli več pomagati. Zapušča ženo in šest nepreskrbljenih otrok.

Vlak je smrtno povozil žagarja — družinskega očeta. Med Savo in Mošenikom pri Litiji je našel železniški obhodnik na tračnicah mrtvega 45 letnega Avguština Gašparja, ki je bil že dolgo vrsto let žagar na Rotarjevi žagi v Mošeniku. Avguština se je vračal pozno zvečer iz Save proti domu. Izbral si je bližnjico, ki vodi preko proge. V trenutku, ko je stopil na tračnice, je pridrvel vlak. Lokomotiva je žagarja razbila lobanjo, preden se je utegnil umakniti. Zapušča ženo in pet nepreskrbljenih otrok.

Dvojna nesreča. Bazinov fant je peljal svojo 55 letno mater Marijo, gostilničarko v Hotedrščici, iz Ljubljane. Na cesti pri Gor. Logatcu se ni mogel izogniti z drvmi naloženemu vozu, ob katerega je zadel. Sin je odnesel lažje poškodbe, mati je prišla pod konje in so jo spravili v bolnišnico s pretresenimi možgani. Ponesrečena je imela s seboj aktovko s 60.000 din, katero je nekdo v temi pobral ko jo po nesreči in izginil.

Mlada žena povožena od vlaka. Na Rakeku je vlak iz Italije povozil gospo Štefko Planinšek, ženo carinskega sluga z Rakeka in trafikantinja. 28 let stara žena je čez nekaj minut umrla. Zapušča poleg moža nedoraslo hčerkico.

Celje dobilo II. državno realno gimnazijo. S kraljevim ukazom je bila v Celju ustanovljena za novo šolsko leto 1940/41 popolna II. državna realna gimnazija. Pouk bo v istem poslopju, kjer je že ena realna gimnazija in klasična v treh vzporednih razredih. Radi prevelikega števila učencev bo pred 20 leti za 300 učencev zgrajeno šolsko poslopje mnogo pretesno.

Breztrošarinski sladkor za prehrano čebel. Finančni minister je predpisal odlok za nabavo sladkorja brez naplčila državne trošarine za prehrano čebel. Vsako čebelarstvo družstvo, zveza ali zadruga bo lahko nabavila največ 5 kg sladkorja za vsak roj čebel. Sladkor se bo dobil preko prodajne centrale za sladkor v Beogradu in se bo v tovarni onežutil (denaturaliziral) s tem, da se bo pomešal v razmerju 0,5 % s srednjemočno drobno papriko. Dovoljenje za nabavo sladkorja za prehrano čebel bodo dajale pristojne finančne direkcije.

Delavsko romanje na Gorco pri Sv. Petru pri Mariboru je bilo na praznik Malega Šmar na prav slovesno. Delavstvo je bilo zbrano iz vse mariborske okolice. Od Sv. Petra na Gorco se je razvila procesija, pri kateri so romarji prepevali nabožne pesmi. V Marijinem svetišču na Gorci je delavcem pridigoval prof. Zličar, nakar je sledila slovesna sv. maša. Po sv. maši se je pred župno cerkvijo v Sv. Petru vršilo versko zborovanje, na katerem so govorili mariborski podžupan Žebot, Riko Rueh in predsednik okrožnega odbora ZZD Mastinšek.

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmoderneje urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialist kirurg dr. Černič.

Naše cenj. čitatelje opozarjamo na današnji oglas tovarne čevljev »Peko«!

Požari

V Slivnici pri Mariboru je upepelil nočni požar 15.000 din vredno domačijo posestnice Marije Hrovat. Sedem stanovančev si je v zadnjem trenutku rešilo iz goreče hiše golo življenje.

Prejšnjo sredo, dne 28. avgusta popoldne se je v Martjancih nenadoma pojavil požar v oslici slame posestnika Ullena. Ker so domači gasilci in za njimi tudi gasilci sosednjih občin prihletli takoj na kraj nesreče, se jim je posrečilo nevarnost odstraniti, sicer bi plameni lahko zajeli tudi v bližini se nahajajoča poslopja ter bi škoda bila ogromna. Kako je požar nastal, še ni dognano. Menijo pa, da ga je podtaknila zlobna roka.

V Kropi na Kranjskem se je krog ene ure v noči pojavil požar v skladišču za oglje, drva in

seno. Zgorelo je 8000 kg sena, nad 5000 kg kovaškega oglja in 400 kubikov bukovih drv. Gasilci so preprečili razmah nesreče.

Na Jančem v občini Trebeljevo v vasi Gaberje na Kranjskem životari občinski sluga Valentin Marolt v majhni hišici z ženo in sedmimi otroci, od katerih je najstarejšemu 13 let. Medtem ko je pomagal oče kositi pri sosedu in je mati pripravljala kosilo, se je splazil štiriletni Ivanček na podstrešje, kjer je bilo spravljeno seno. Otrok je zažgal ogenj s kakim ogorkom. Zgorela je hiša z otrokom in z vsem, kar je bilo v njej.

Nezaželen obisk skozi streho. Posestnik Martin Rajh iz Sp. Porčiča v šentlenarskem okraju je bil okraden na bolj nenavaden način. Neznanec je naslonil lestvo k strehi njegove hiše. Iz strehe je potegnil nekaj opeke in je zlezel najprej na podstrešje in od tam pa v stanovanjske prostore. Odnesel je nekaj gotovine, lovsko puško in še več drugih predmetov v skupni vrednosti 2500 din.

Lepa rejena svinja je bila v Slov. Konjicah ukradena v noči iz hleva uradniku okrajnega glavarstva g. Pirnovarju.

Uboj. V Zrečah pri Slov. Konjicah je napadel v gostilni neznanec 30 letnega hlapca Ivana Benedičiča iz Gornjih Zreč in ga je zabodel z nožem v trebuh, prsi in levo roko. Hudo poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnico, kjer je kmalu izdihnil.

Od kmetov prijet vlomilec. V Gotovljah pri Žalcu so prijeli kmetje in izročili orožnikom 23 letnega Albina Jevšjaka, pristojnega v Rudniku pri Ljubljani. Bil je že trikrat kaznovan radi vlomnih tatvin. Leta 1936. je vlomil pri Česnovarju v Ljubljani in odnesel 60.000 din. V Gotovljah pri Vasevcih ga je zasačila gospodinja v hiši in poklicala na pomoč kmete in obirale hmelja, ki so mu onemogočili pobeg. Prijeti je priznal orožnikom celo vrsto vlomov.

Preužitkar ustrelen iz zasede. V Črešnjici pri Sv. Petru na Dolenjskem je živel dobro znani 60 letni preužitkar Anton Teropšič. Ko je prišel pred dnevi ob šesti uri zjutraj na njivo, da bi nabral fižola, je padel iz zasede strel in naboj je zadell starca smrtno v hrbet. Truplo so našli pet ur po umoru.

Smrtna žrtev poplavanja. Zadnjo soboto so popivali delavci, ki so zaposleni pri modernizaciji ceste Ježica-Domžale pri Ljubljani. Na potu iz gostilne v Črnučah v Tavčarjev dvor sta se sporekla 41 letni Franc Pavlič z Jesenic in 37 letni Ivan Klun iz Kočevja. Pavlič je baje dvakrat zabodel Kluna, a sta se pobotala in šla v krčmo, kjer je pa Klun potegnil nož, sunil je Pavliča z njim v vrat ter mu prerezal žilo odvodnico, da je na mestu izkrvavel.

Pri gotovih boleznih žolča in jeter, žolčnega kamna in zlatence urejuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda prebavo in pospešuje izpraznjenje črev. Kliniške izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda, pomešana z nekoliko vroče vode.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

»Gospod Nard,« se je nasmehnil Erik, »ne vem, kaj jezdec ste, a zagotavljam vas, da vas Blisk vrže s sebe, četudi bi bili prišiti k sedlu.«

Možje so se zakrohotali.

»Poskusiti je treba!« je pripomnil eden izmed njih.

Erik se je smehljaj. Stvar se je začela razvijati po njegovi želji. Slabo se je počutil med temi ljudmi. Ven je hotel priti in dobiti možnost za prosto gibanje. O tem je bil prepričan, da Roger in njegovi ne nameravajo z njim nič dobrega in je bil vesel, da bo prišel k svojemu konju.

»Dobro, poskusimo!« je prijazno odvrnil. »Sicer se mi mudi in bi že moral na pot, toda pripravljen sem na to, da se ta zadeva prej uredi.«

Vstal je in šel proti oknu, ki je služilo za vrata. Nard mu je zastavil pot.

»Pod enim pogojem bom poskusil,« je dejal. »Če ostanem v sedlu, bo konj moj.«

Nard je stal med oknom in Erikom. Drugi možje pa so stali za Erikovim hrbtom.

Erik se je na pol obrnil, da bi v primeru potrebe imel steno za kritje. Nardov pogoj bi lahko mirno sprejel, ker doslej razen njega ni bilo človeka, ki bi ga bil Blisk trpel na svojem hrbtu. On ga je tako izšolal. Lahko bi torej tvegati, a ni hotel. Mladenč je vedno tako premišljeno ravnal, da ga nič ni moglo spraviti iz tira. Zdaj

je že jasno videl načrt te družbe: iznebiti so se ga hoteli.

»No, kaj bo?« je zavpil Nard.

Erik je molčal.

»Kaj bo?« je še enkrat zavpil Nard in segel po samokresu. »Najprej se širokoustite, zdaj pa stojite tu ko kako otroče. Naprej! Dovolite, da preizkusim konja in si ga prislužim, ali pa ga s silo vzamem!«

Njegov glas je bil surov in je pričal o jezi.

»Ne dotakni se konja!« je z enakim glasom odgovoril Erik.

»Kaj? Ne smem se ga dotakniti? Ali nisi pristal na stavo?«

»Toda ne s pogojem, ki mi ga hočeš vsiliti. Stava je brezpogojna.«

»Ha, ha, ha!« se je zarežal Nard. »Gospod se boji! Tako je torej njegovo junaštvo!«

Medtem se je igračkal z ročajem samokresa in se vse bolj bližal Eriku.

Mladenč se je naslonil na steno, preden so mu mogli ostali presekati pot, in je ostal pri oknu. Sklenil je, da konča to igro. Odločno je dejal:

»Možje, jaz sem Erik Folkman in sem že v začetku spoznal vašo nakano. Škoda časa, ki bi ga zabili s tem, da bi se še dalje šalili z menoj. Vse vem. Jezni ste, ker sem bil zasledil mejnike prejšnjega gospodarja in bi se me radi iznebili. Ali ni tako?«

da je bilo pri raznih bankah vplačanih doslej že okoli 90 % starih terjatev, in sicer 100 do 110 milijonov pezet. Celotni španski dolg Nemčiji izza časa španske državljanske vojne bi potemtakem znašal največ 122 milijonov pezet.

Belgijci odhajajo na delo v Nemčijo. Zaradi vojne vihrje, ki se je bila razbesnela čez Belgijo, je brezposelnost v tamkajšnjih krajih zelo narasla. Nemško poročilo pravi, da je bilo še pred nedavnim v Belgiji po približni oceni okoli 480 tisoč brezposelnih delavcev. Seveda brezposelnost tudi tu, kakor povsod drugod, ni povsod enaka. Ponekod je stiska večja, drugod spet manjša ali pa se brezposelnost niti posebno ne čuti. V Anversu in oko-

Po svetu

Kdo je ustvaritelj letelih topov. V sedanjih evropskih vojni igrajo odločilno vlogo strmoglava letala ali štuki, katerim pravijo tudi leteli topovi. Pobudo za te vrste letal je dal nemški maršal Göring. Göring je po poklicu letalski častnik ki se je izredno odlikoval med svetovno vojno. Od leta 1935. je poveljnik nemških letalskih sil. Maršal se je razgovarjal nekoč s svojimi oficirji o razvoju protiletalskega topništva, ki sili bombnike v vedno večje višine. Eden od častnikov je pripomnil, da je zadetek z bombo kakega mosta ali oklopnega voza iz višine 5000 do 6000 metrov »le slučaj«. Na to pripombo je vzkliknil Göring: »Boljše se je spustiti z letalom na tla, kakor pa zgrešiti cilj!« Ta izrek je ustvaril zamisel strmoglavec, ki so se primeroma naglo razvili in so sedaj na višku probajnosti iz zraka. Pilot-strmoglavcevi pada danes v očigled cilju 166 metrov na sekundo. Za boljše razumevanje te izredne brzine, katero prenese samo mlad in zelo močan ter zdrav človek, navajamo naslednje zgled: brzovlak prevozi . . . 30 m v eni sekundi, prometno letalo . . . 60 m v eni sekundi, zvok (v zraku) . . . 332 m v eni sekundi, granata poljskega topa 500 m v eni sekundi.

Francozi in Angleži molijo. Vojna je velika preizkušnja za vsak narod, ki je vanjo zapleten. Velike in mnogovrstne so težave, ki jih vojna povzroča. Saj te težave tudi čutijo narodi, ki niso potegnjeni v vojni metož, kakor n. pr. naša država. Kako težko breme pa je vojna za narode, ki so udeleženi v krvavem spopadu! Cerkev ni zaman vpeljala v svoje molitve pri javnem bogoslužju tudi prošnjo, naj nas Bog reši kuge, lakote in vojske, treh strahovitih sester, ki rade skupno nastopajo. Pobudo za molitve v sedanjem težkem času ne daje samo cerkvena, marveč tudi državna oblast. To se je zgodilo v Franciji in v Angliji. Namen je kajpada v teh državah različen. Francija je bila v tej vojni poražena. Anglija pa upa na zmago. Francozi bi se radi dvignili iz svojega poraza. To pa se ne more zgoditi, tako se dobro zavedajo, brez božje pomoči. Ker je država Bogu obrnila hrbet, jo je zadela katastrofa. Sedaj pa velja vrniti se k Bogu, brez katerega ni rešitve. V Franciji so sedaj cerkve polne, vse ljudstvo moli. Vršijo se procesije z ogromno udeležbo vseh ljudskih slojev. S posebnimi slovesnostmi se je zlasti obhajal po vsej Franciji praznik Marijinega Vnebovzetja. Procesije, ki se je vršila v mestu Vichy, kjer je sedež francoske vlade, so se tudi udeležili ministri. Praznik Marijinega Vnebovzetja je bil slovesno obhajal tudi v

Vse za šolo

knjige in potrebščine v

Tiskarni sv. Cirila

v Mariboru:

Koroška cesta 5,
Aleksandrova cesta 6,
Kralja Petra trg 6.

v Ptuj:

Slovenski trg 7.

Boste zadovoljni!

francoskih kolonijah, zlasti v Tunisu in Algiru. Tudi v Angliji se sedaj mnogo moli. K molitvi kličejo ne samo katoliška Cerkev in anglikansko-protestantska cerkev in poglavarji raznih verskih skupin, marveč tudi kraljevski dvor. Na željo angleškega kralja Jurija VI. je nedelja 8. september, to je prvi teden po obletnici vojne napovedi, proglašen kot splošni narodni dan molitve po vsej Angliji.

Teden krščanske matere. Po svetovni vojni je bil vpeljan po raznih državah materinski dan. Njegov namen je, da se prikaže veliko dostojanstvo in velik pomen matere za družbo in narod ter da se hkrati vzbudi spoštovanje in hvaležnost do matere. Te materinske slave niso bile povsod prešinjene s krščanskimi mislimi in ideali; prav čestitke so ostale na nizki ravni svobodoumno-človečanskih fraz in čustvenih deklamacij. Zato je Španija, ki se sedaj prenavlja v duhu krščan-

stva, vnesla tudi v materinske proslave pristno krščanskega duha. Pobudo za to so dale žene Katoliške akcije. Pri tem jih je vodil namen, da zainteresirajo javnost za boj za častitost zakonske zveze in za odpor proti vsemu, kar ruši svetost zakonske zajednice in zmanjšuje število rojstev. V to svrhu je bil prvi teden v avgustu po vsej Španiji proslavljen kot teden krščanske matere. Krščanska društva, kulturne organizacije, verske družbe, tisk, radio . . . vse je sodelovalo, da se doseže plemeniti namen tedna krščanske matere. Tekom tedna je bilo prirejenih mnogo predavanj in zborovanj z namenom, da se da krščanski materi z velikim številom otrok zasluženo priznanje ter da se ji vrne tista čast, ki jo je takšna mati uživala v preteklosti, ko še niso bile žene in matere zastrupljene z modernim duhom sebičnosti in uživanjaželjnosti.

Važen dogovor med Anglijo in Ameriko. Dne 3. septembra je bil objavljen dalekosežni vojaški sporazum med Anglijo in Ameriko, Zedinjene države so odstopile Angležem 50 entisočvestotonskih rušilcev, ki so bili zgrajeni leta 1920. in so dobro ohranjeni. V zameno pa odstopi Anglija Zedinjenim državam za 99 let celo vrsto mornariških in letalskih oporišč v svojih zapadnih kolonijah od Nove Fundlandije na severu do angleške Gvajane v Južni Ameriki. Zedinjene države bodo plačale samo odškodnino zasebnikom, na kojih posesti bodo zgrajena oporišča.

V misijonskih krajih vedno bolj raste število duhovnikov-domačinov. To je dokaz, da se krščanstvo vedno bolj širi, hkrati pa tudi jamstvo za to, da bo cerkvena misijonska misel imela vedno več uspehov. Domači označevalci krščanske vere imajo velik vpliv na srca domačih poganov. Pred sto leti še ni bilo skoro nič domačih duhovnikov v misijonskih krajih. Leta 1800. je bilo kvečjemu tisoč misijonarjev, med njimi skoro nič domačinov. Danes pa deluje v misijonih 13.000 inozemskih misijonarjev in 5500 domačih duhovnikov. Od teh odpade na Kitajsko 1734. V Indiji znaša število duhovnikov-domačinov 2503, inozemskih misijonarjev pa 2143. V Afriki je sedaj 280 duhovnikov-črncev, število semeniščnikov pa se je dvignilo na 3900. Iz razveseljivega dejstva, da od leta do leta narašča število duhovnikov-domačinov, pa ne sledi, da bi bili inozemski misijonarji in misijonarke odveč. Mnogo, mnogo premalo jih je, kakor se glase poročila iz vseh misijonskih področij. Še vedno velja svetopisemski izraz: »Žetev obilna, toda premalo delavcev.« In to bo še veljalo ne samo leta, marveč stoletja. Zato pa morajo misijonsko misel gojiti vsi kulturni narodi in pošiljati iz svoje sredine duhovnike, redovnike in redovnice, ki bodo

lici je bilo po omenjenem poročilu pred kratkim še okoli 100.000 brezposelnih, v Namurju in okoliških krajih pa jih je bilo samo 5000. K zmanjšanju brezposelnosti v Belgiji so mnogo pomagala razna obnovitvena dela v krajih, ki jih je vojna posebno prizadela. Zdaj je pri teh obnovitvenih delih v Anversu, Bruslju, Liegeju, Tornuigu in nekaterih drugih mestih zaposlenih približno 4000 delavcev. Prav toliko pa se jih je po nemškem poročilu priglasilo zdaj za delo v Nemčiji.

Japonska se hoče ovekovečiti. Japonska slavi letos 2600 letnico obstoja. V okviru svečanosti, ki jih priredijo za to priliko, nameravajo uporabiti tudi fotografijo kot zgodovinski dokaz. Tokijska fotografska druž-

Može je za trenutek zmedla ta izjava, ki je razkrinkala njihove namene. Toda Roger je še dalje slepomišlil.

»Človek!« je vzkliknil s hlinjeno ogorčenostjo. »Kaj vendar mislite! Nihče ne ogroža vašega življenja. Samo stavi hočemo zadostiti. Nard, zajahaj konja!«

Praden se je Nard zganil, da bi zadostil ukazu, ga je Erik z levico naglo zgrabil za vrat in tako stisnil, da je obraz nakremžil od bolečine.

»Jaz sem bil pripravljen na pošteno stavo, nisem pa otrok, ki bi se dal prekaniti. Nihče se ne bo dotaknil mojega konja!«

»Jaz se ga bom!« je divje zavpil Nard, ki se je medtem rešil. Toda namesto tega, da bi tekel ven, se je bliskovito zakadil v Erika. Dvignil je roke in se pripravil na silen udarec. A tudi Erik je bil nagel. Hitro se je sklonil in Nard se je z vso silo zaletel v steno. Njegovo bolestinno in jezno vpitje se je izgubilo v splošnem kričanju.

Erik se je spet vzravnaval in videl, da je Nard s krvavo desnico opletal, z levico pa segel po samokresu. Erik bi ga bil lahko prehitel, ker je bil najboljši strelec v Nevadi, toda covboj, ki je stal najbliže, je skočil k njemu in se mu obesil za roko, ostali pa so stopili za korak bliže. Mladenč bi bil zelo omejen, če ne bi uvidel, da ga hočejo vsi hkrati napasti. To je bilo proti vsem zakonom divjine.

Erik ni izgubil poguma. Najprej se je otreseel moža,

ki ga je stiskal za roko. Na streljanje ni mogel misliti, ker so bili lopovi že preblizu. Nekdo ga je že lovil za pas. Erik se je obrnil k oknu in je s tako močjo, kakršne mu nihče ne bi pripisoval, sunil Narda v trebuh, da se je zvrnil po tleh. V naslednjem trenutku je že bil na dvorišču — žal pa brez pasu in samokresa.

Mladenč je naglo tekel proti konju. Lopovi so mu sledili. Niso streljali za njim, ker so upali, da ga bodo ujeli. Eden izmed njih je bil zelo dober tekač in je bil že Eriku za petami. V naslednjem trenutku ga je zgrabil za ramo. Erik se je hitro obrnil in se izvil.

Blisk je začudeno opazoval gospodarja, ki je tekel ko jelen. Slutil je, da je gospodar v nevarnosti in je nemirno poskakoval. Še nekaj korakov in Erik je bil pri konju. Z nožem je prerezal jermen, s katerim je bil Blisk privezan k drevesu. V naslednjem trenutku je že sedel v sedlu.

»Teci, Blisk, teci!« je zaklical.

Prvega priganjalca, ki se je približal in naperil nanj samokres, je sunil z nogo, da se je zvrnil po tleh.

Konja ni bilo treba priganjati. Plemenita žival je čutila, da gre za življenje in smrt. Ko vihar je dirjala proti izhodu z dvorišča.

»Streljajte, streljajte!« je divje vpil Roger.

Začelo se je divje streljanje. Erik je slišal žvižganje krogel. Največ strelcev je bilo previsokih in so krogle